

*TANJA I ZDENKO DOMANČIĆ – DESETLJEĆA POSVEĆENA
LJUDIMA OD KOJIH JE MEDICINA „DIGLA RUKE“*

Svi potajno žele čudo

Markantna Istrijana, šarmantni Dalmatinae i sretna Rubin

Karcinom dojke, prostate, pluća, metastaze, tumor na mozgu, moždani udar- riječi su me pogađale izravno u želudac. Ali, ono što je zanimljivo, unatoč teškim dijagnozama, atmosfera je ugodna, ljudi opušteni. Nitko ne očekuje čudo, iako to svi potajno žele, ali ono što su dobili je NADA. Tu su ljudi od običnih anonimnih do liječnika i poznatih političara, a svi imaju isti tretman i nešto zajedničko: službena medicina im nije mogla pomoći.

Razgovor vodila:
Snježana Akrap – Sušac

TANJA DOMANČIĆ: SJAJ IZ POZADINE

Bled, svibanj 2015. Godine. Ulazim u veliku prostoriju na četvrtom katu Hotela „Lovec“. Ugodna uhu, tiha glazba i stotinjak ljudi. S osmijehom vas dočekuje markantna žena, manekenskog izgleda i topla pogleda - Tanja Domančić, supruga svjetski poznatog bioenergetičara Zdenka Domančića. O njemu i njegovoj metodi liječenja napisane su knjige diljem svijeta, a i znanstveno je potvrđena kao uspješna. Dobitnik je posebnog priznanja slovenske države zbog zasluga za zdravlje slovenskog naroda. Međutim, na Bled dolaze i ljudi iz cijelog svijeta, a glas o njemu stigao je i do Crne Gore. Naime, upoznala sam jednu gospođu iz Boke, zatim iz Pljevalja i saznala da dolaze i iz drugih krajeva.

Karcinom dojke, prostate, pluća, metastaze, tumor na mozgu, moždani udar - riječi su me pogađale izravno u želudac. Ali, ono što je zanimljivo, unatoč teškim dijagnozama, atmosfera je ugodna, ljudi opušteni. Nitko ne očekuje čudo, iako to svi potajno žele, ali ono što su dobili je NADA. Tu su ljudi od običnih anonimnih do liječnika i poznatih političara, a svi imaju isti tretman i nešto zajedničko: službena medicina im nije mogla pomoći.

Sada već daleke 1994. godine, šarmantni Dalmatinac upoznao je dvadeset četverogodišnju Porečanku Tanju. Nije znala ništa o njemu, ali se među njima stvorila specifična kemija. Vrlo brzo su počeli živjeti zajedno, a vrijeme je pokazalo da se slažu. Tanjine oči se načas ispuniše tugom jer

Ruke nade - svjetski poznati bioenergetičar

se prisjetila svoje majke, koja je bolovala pet godina i umrla u Tanjinoj osamnaestoj. Kaže kako bi joj mama bila možda i danas živa da je Zdenka ranije sreća.

Njihovi počeci nisu bili laki. Jugoslavenske vlasti nisu bile sklone čovjeku kojemu je na rodni Ugljan dolazilo desetak tisuća ljudi. Znanstvene provjere i potvrde, a prve datiraju iz 1983. godine, su učinile svoje, ali prave uvjete i priznanja dobili su tek u Sloveniji. Tamo su ih objeručke dočekali nakon kraćeg boravka u Poreču i Zagrebu. Danas su im pacijenti iz Hrvatske među najbrojnijim, a mnogi eminentni liječnici dolaze, bilo da traže pomoć ili se educiraju na seminarima koji se redovito održavaju. Tanja mi govori da

Zdenko nije Bog, ali namijenjena mu je misija (uloga) da svojom prirodom liječi i mijenja ljude u njihovoj podsvijesti da bi postali zdraviji i bolji. Njegov je cilj upravo putem seminara osposobiti što više ljudi da pomažu oboljelima u obitelji i bolnicama. I doista, sve više liječnika iz cijelog svijeta završava seminare o liječenju bioenergijom pomoću metode Zdenka Domančića. Tu je metodu najbolje opisao kardiolog dr. Radovan Starec, koji je pratio tretirane pacijente oboljele od raznih tumora.

Zdenko Domančić je još kao dijete bio drukčiji. Rano je spoznao neke svoje moći, pretrpio puno nepravde dok se nije znanstveno dokazalo da postiže uspjehe kod mnogih teških bolesti. Shvatio je,

Uzajamni respekt - recept za dobar brak

Promocija knjige o metodi liječenja - ponosna Tanja u prepunom Cankarjevom domu

kaže Tanja, da samo kroz trpljenje i patnju otkrivaš u sebi nešto posebno. „Težak je ovo posao“, kaže Tanja, ali naglašava da je njihova ekipa velika i složna. Među tisućama ljudi koji su pohađali seminare, Zdenko Domančić je odabrao najbolje. Ne bih željela nekoga izostaviti te neću navoditi imena onih koje poznajem. Tanja se bavi organizacijom posla, u čemu joj pomažu suradnice. Savršen je organizator, kaže kako uživa u poslu, seminarima, putovanjima... Govori slovenski, njemački, engleski i talijanski jezik. Nema osjećaja manje vrijednosti jer je ponosna na svoga supruga okruženog divljenjem. Nakon toliko godina braka osjeća dubok respekt prema njegovoj predanosti poslu i rezultatima, a posebno što je u svakom trenutku znanje spreman podijeliti sa svojom okolinom.

Tanja privatno

Kao i svima, prve godine braka su najzujbudljivije. Danas joj kaže da je ona „njegov ratni drug“, ali se osjeća njhova prisnost. Često je dovoljan pogled da bi se razumjeli. Za svoga supruga, Tanja će reći da je lijep muškarac, koji ju je impresionirao. Nikada nije bila ljubomorna, već samo ponosna na njega. On, kao pravi Dalmatinac, ne bi priznao da je ljubomorani.

Kod supruga voli to što je veliki džentlmen i što joj je omogućio da „diše punim plućima“. Vezuje ih i velika ljubav prema psima. Još uvijek im je teško kad se sjete svoje ljubimice Aure, koju su zbog starosti i bolesti morali uspavati. U njihov život je sada ušla mala Rubin, koju tretiraju kao princezu jer uvijek više od nje dobiju, nego što daju.

Cijeni Zdenkovu ljudskost, koji vidi više nego što govori pacijentima. Neće reći ništa loše jer to nije dobro za bolesnika kojemu trebaju samo pozitivne informacije. U tom smislu, kaže, da ljudi ne moraju vjerovati u njega, ali moraju željeti živjeti. To je važnost „nade“ s početka priče. Današnja medicina ima stav da pacijentu treba sve reći i to se često kaže vrlo hladno. Osobno, ne bih željela baš sve znati. A vi?

Tanja i Zdenko rade devet mjeseci, a odmaraju se tri ljetna mjeseca na otoku Ugljanu i u Istri. More je medij koji im vraća snagu, iako se sve teže „sakriti“ od onih kojima je potrebna pomoć. Da bi funkcionirali, moraju se psihički odmoriti. Kada rade ne propuštaju zajedničke obroke, kao što Tanja ne propušta jutarnju šetnju s Rubi. Za kavice s prijateljicama, ipak, nema vremena. Usrećuju je obične stvari, često nedostižne, koje pamti iz djetinjstva i mladosti -

šetnje pored mora, branje gljiva i šparoga, kao i miris mora i šume. Nada se da će jednom i za to imati više vremena.

Kućanski joj poslovi ne padaju teško, što je dobro jer Zdenko ne voli „ženske“ poslove. Tanji ništa nije teško. Kaže da on ne treba ništa raditi, neka samo donese dobru ribu, ona će sve ostalo napraviti. Vjeruje da čovjek dobiva onoliko koliko daje sebe. Kažem joj kako vidim njezinu predanost poslu, ali i da odiše zadovoljstvom. Skromno mi odgovara da je to zbog toga što sve funkcionira. Važno je i voljeti sebe.

„Tanja, voliš li ti sebe?“

Volim.

Voliš li Zdenka?“

Volim.

Koga voliš više?“

Sebe.

Ovim šaljivim dijalogom priveli smo razgovor kraju. S tako zanimljivom sugovornicom dobila sam materijala za puno više teksta, ali ipak ću završiti riječima koje je Tanja uputila Bokeljima: **„Jako bih željela doći u Boku jer sam čula da je prekrasna. Dopustite nekoliko malih savjeta: radite na sebi, mijenjajte sebe, volite sebe, uživajte u životu! I zapamtite -STRES vam je najveći neprijatelj.“**

Tanja, hvala u ime čitatelja Hrvatskog glasnika .

A vi, dragi čitatelji, poslušajte makar neki Tanjin savjet jer vi to zaslužujete!